

Савет Комисије за заштиту конкуренције на 140. седници одржаној дана 01. 12. 2009. године, даје

Мишљење о примени чл. 63. у вези чл. 65. Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“ бр. 51/09)

Комисија за заштиту конкуренције (у даљем тексту: Комисија) спроводи испитивање концентрације у поступку који се покреће поводом подношења пријаве концентрације или по службеној дужности.

Подношење пријаве је радња поводом које се покреће поступак чијим предузимањем учесник на тржишту стиче својство и положај странке у поступку испитивања концентрације и за коју се везује почетак рока за доношење одлуке. Законом и то чл. 61. одређено је у ком случају постоји обавеза пријаве. Чланом 63. уређено је који учесник на тржишту има обавезу подношења пријаве, у ком року и који услови у погледу начина и садржине подношења пријаве морају бити испуњени. Одредба чл. 63. ст. 4. реализована је и ближе уређена доношењем Уредбе о садржини и начину подношења пријаве концентрације („Службени гласник РС“ бр. /09) (у даљем тексту: Уредба). Чланом 2. Уредбе прописано је шта садржи пријава, а чл. 3. и 4. на који начин се подноси.

Подношење пријаве мора бити у складу са Законом и Уредбом. Пријава која не испуњава прописане услове у погледу садржине не може се сматрати уредном пријавом, као што се не може сматрати да је поднета пријава ако притом није поднета на начин прописан Уредбом. Комисија ће пре утврђивања дозвољености концентрације у смислу чл. 19. Закона, размотрити да ли подношење пријаве испуњава услове из Закона и Уредбе.

Ако притом оцени да пријава није поднета у складу са Законом и Уредбом, наложиће подносиоцу да уреди пријаву у року који службено лице Комисије одреди. Ако подносилац уреди пријаву у остављеном року, рок за доношење одлуке почиње да тече од дана подношења допуне, као дана када је поднета пријава у свему у складу са Законом и Уредбом. С обзиром да Закон не уређује ближе одредбу о року за доношење одлуке, примењују се правила општег управног поступка. Законом о општем управном поступку, чланом 208. прописано је да је орган дужан да донесе решење „најдоцније у року од једног месеца од дана предаје уредног захтева односно од дана покретања поступка по службеној дужности, ако посебним законом није одређен краћи рок“.

Ако подносилац не уреди своју пријаву у остављеном року, и Комисија нађе да не испуњава услове из Закона и Уредбе, пријава ће закључком бити одбачена. То произлази како из Закона и Уредбе којима је прописано које услове мора да испуњава радња да би се могла сматрати подношењем пријаве, тако и из одредбе чл. 58 и чл. 115. ЗУП-а.

Подносак који не садржи никакву документацију односно, не може се сматрати пријавом концентрације, без обзира да ли је насловљен као пријава концентрације и без обзира да ли је предат органу непосредно. Такви поднесци ће бити евидентирани као дописи Комисији, а не као пријава концентрације, о чему ће подносилац бити поучен при предаји поднеска.

Одредбом чл. 65 ст. 1. прописано је да је Комисија дужна да донесе решење по пријави концентрације у року од месец дана од дана подношења пријаве у складу са чланом 37. овог закона, односно закључак о спровођењу испитног поступка из члана 62. став 2. овог закона. У противном, сматра се да је концентрација одобрена. С обзиром да Закон не разрађује ову одредбу о року, примењује се чл. 90. ст. 2. ЗУП-а, те се рок од месец дана завршава истеком оног дана у следећем месецу, који по свом броју одговара дану у који пада догађај од ког се рачуна трајање рока, а ако нема тог дана рок се завршава последњег дана тог месеца.

Ако Комисија не донесе решење по пријави концентрације у року, односно закључак о спровођењу испитног поступка, сматра се да је концентрација одобрена. Комисија може донети решење по пријави концентрације и по протеклу тог рока, али само решење којим се одобрава концентрација.

У смислу чл. 84. ЗУП-а, ово мишљење се доставља јавним саопштењем на огласној табли Комисије и на званичној интернет презентацији Комисије.

ПРЕДСЕДНИЦА КОМИСИЈЕ

Проф. др Дијана Марковић Бајаловић